

[Christmas Møller.]

ønske, ikke maatte vende tilbage til videre Forhandlinger, fordi den, der var afsluttet i Berlin, saaledes som man havde faaet officiel Besked om, skulde være tilstrækkelig.

Jeg skal dernæst vende mig med nogle Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Den højtærede Finansminister var overordentlig vred over, at jeg havde kaldt hans Finanslovsforslag et uærligt Forslag, og Finansministeren spurgte mig, om jeg ikke vidste, at det just var ham, der havde fremsat de ærlige Forslag her i Tinget, og at det overhovedet var ham, der var Skyld i, at vi havde faaet det ærlige Finanslovsforslag; og saa kom den højtærede Finansminister med en Række Tal, som skulde vise Forskellen mellem Tillægsbevillingsloven før og nu, som om man af disse Tal kan se noget som helst!

Begribeligvis var Forholdet dette, at Tiden med de voldsomme Konjunktursvingninger maatte give voldsomme Udslag mellem Finansloven og det endelige Statsregnskab. Hvis man ser paa noget ganske tilsvarende, nemlig Forholdet i Københavns Kommune, vil man finde, at for Aaret 1919—20 balancerede det oprindelige Budget med 73 Mill. Kr.; Regnskabet med 103 Mill. Kr.; det oprindelige Budget for 1921—22 balancerede med 123 Mill. Kr., Regnskabet med 149 Mill. Kr., men senere, naar man kommer ind i mere stabile Forhold, har man aldeles ikke denne Svingning mellem Budget og Regnskab som i Aarene under Krigen og efter Krigen.

Det er ganske klart, at det har aldeles ikke noget med Finansministerens særlige Arbejde at gøre. Det var heller ikke i denne Forbindelse, med Hensyn til den kommende Tillægsbevillingslov, at jeg havde kaldt den højtærede Ministers Finanslov et uærligt Forslag, det har jeg kaldt den af den Grund, at Finanslovsforslaget skal være et Overslag over Udgifter og Indtægter, saaledes som de fremtræder ifølge gældende Lov. Og den højtærede Finansminister vil vel ikke bestride, at han for Forsvarsbevillingens Vedkommende har nedskaaret disse i Forhold til den gældende Lov med mindst 10 Mill. Kr.

Den højtærede Finansminister spurgte, hvor jeg havde dette Tal fra. Det har jeg fra den tidligere Forsvarsminister, Hr. Brorson, og i øvrigt ogsaa fra den nuværende højtærede Forsvarsminister Hr. L. Rasmussen, og selv om der efter Sigende skal komme noget krigerisk over en, naar man kommer i Forsvarsministeriet, maa jeg dog have Lov til at formode, at den nuværende

højtærede Finansminister stoler paa den nuværende Forsvarsminister. Det Tal har jeg altsaa fra Forsvarsministeren, som har givet Udtryk for, at der skulde 50 Mill. Kr. til for at bringe Militærlovene til fuld Udførelse.

Det Spørgsmaal melder sig da: Vil den højtærede Finansminister bære sig ad paa lignende Maade overfor andre Budgetter? Vil han gøre det paa andre Budgetter, hvor Materiel skulde anskaffes? Vil han gøre det paa de sociale Loves Omraade? Nej, det vil den højtærede Finansminister ikke, og derfor er den gældende Finanslov ikke den Oversigt over Udgifter og Indtægter, som den skulde være.

Saa sagde den højtærede Finansminister til mig, at Lovgivning paa Finansloven har man set i overmaade mange Tilfælde, det vilde jeg ogsaa kunne se gennem Anmærkninger paa Finanslove, som jeg har stemt for, og paa Finanslovsforslaget, saaledes som det er her, Anmærkninger, som jeg utvivlsomt ikke vilde anbefale mit Parti at gaa imod. Deri har den højtærede Finansminister Ret; der er blot det at sige til det — hvad jeg allerede gjorde en Bemærkning om første Gang, jeg havde Ordet —, at med Hensyn til Lovgivning paa Finansloven ønsker jeg i Almindelighed ikke dette, men der er en afgørende Forskel mellem Lovgivning paa Finansloven, som der er Enstemmighed om — saa kan det være en praktisk let Foranstaltning —, og Lovgivning paa Finansloven, som betyder Tvang overfor et Mindretal i dette høje Ting; thi da er netop den Modstand, vi retter mod Lovgivning paa Finansloven, et Udtryk for, at Regeringen ikke maa gaa den lettere Vej, men at Regeringen skal gaa den Vej, Grundloven har angivet for Ændring af Love her i Landet.

Det er denne Tvang overfor et Mindretal, der, hvis man fører den højtærede Finansministers Tanke ud i Livet, kan blive en Tvang overfor et Flertal i det andet høje Ting, og det er det, vi har vendt os imod.

Den højtærede Finansminister gjorde endvidere nogle Bemærkninger til mig angaaende de Betragtninger, jeg havde gjort gældende med Hensyn til Nationalbanken. Den højtærede Finansminister havde forstaaet det paa den Maade, at jeg var en ivrig Støtte for Aktionærinteresserne, og at Aktionærinteresserne skulde være de afgørende efter min Opfattelse. Jeg tror, man kan anbefale den højtærede Finansminister at læse en Gang til, hvad jeg har sagt om hele dette Forhold. Jeg har sagt